

Kádár János elvtárs látogatása új budapesti létesítményeknél

Kedden Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára több felépült vagy készüléfélben lévő jelentős fővárosi létesítményt látogatott meg. Elkíserte Németh Károly, a Politikai Bizottság póttagja, a budapesti pártbizottság első titkára, Szépvölgyi Zoltán, a budapesti pártbizottság titkára, Sarlós István, a fővárosi tanács vb-elnöke és Bartos István, a fővárosi tanács vb-elnökhelyettese.

Kádár elvtárs először

a Hungária körüti felüljáró

építkezését tekintette meg. A nagy munkahelyen a vendégeket Rakonczai Nándor, a Hidépitő Vállalat igazgatója köszöntötte, majd a nagyszabású építkezés fiatal vezetője, Petik Ernő mérnök adott tájékoztatót. A 300 méter hosszú, 20 méter széles, négy nyomsávú, 200 millió forintos építkezést tavaly júliusban kezdték és az eredeti terv szerint 1970. május 31-re kell elkészülnie. A Hidépitő Vállalat azonban szocialista szerződésben vállalta, hogy négy hónappal — vagy mint az építésvezető közölte: még többel — előbbre hozza a határidőt.

A Hidépitő Vállalat vezetői elmondták: a közlekedési gondok egész sorát oldja majd meg ez a felüljáró, hiszen egy 1963-as forgalomszámlálás szerint, napi 16

ezer gépkocsi haladt át a sorompóknál, amelyek ugyancsak napi 15 órán át le voltak érzelve.

— Tízmillió forintos kárt okozott ez évente — jegyezte meg a Hidépitő Vállalat igazgatója.

— Nemcsak az összeg a lényeg, hanem az, hogy a teherforgalmat már nagyon gátolta a sorompó, a vasút. Aztán az sem mellékes,

(Folytatás a 3. oldalon.)

Séta a kelenföldi lakótelepen.

Kádár János elvtárs látogatása új budapesti létesítményeknél

(Folytatás az 1. oldalról.)

hogy az Árpád-hídnak tulajdonképpen nem volt folytatása és most lesz; ez a felüljáró nagy teherforgalmat terel el, mert érdekesebb lesz erre közlekedni — válaszolta Kádár elvtárs.

Az építkezés rohamtempóban halad; már készen áll a Róbert Károly körüli hídfeljáró. A jelek szerint tehát az építők teljesítik vállalkásukat, s erre az építkezés vezetőinek egy kedves meghívása is kötelezi a vállalatot: kérték Kádár elvtársat, jöjjön körükbe a jövő év végén is, és avassa fel Budapest legnagyobb felüljáró-hídját.

A látogató körút következő állomása a főváros egy másik jelentős építkezése,

a Baross téri

alul- és felüljárórendszer

építőinek a munkahelye volt. E nagy beruházás kivitelezője a Közlekedési Építő Tröszt. A Baross tér egész külsejét megváltoztató építkezésnél Valkó Márton, a tröszt vezérigazgatója, Lányi Lajos, a pártbizottság titkára és Drávcz László főépítésvezető fogadta Kádár elvtársat és a főváros vezetőit. Egy, a teret már végleges formában ábrázoló maketten is bemutatták, hogyan kapcsolódik majd a kiterjedt gyalogjárórendszer a térbe torkolló utcákhoz, a pályaudvarhoz, a földalatti állomáshoz és már látni a teret átívelő, oly sok vitát kiváltott felüljárót is. Kádár elvtárs is az iránt érdeklődött az építőktől, nem lesz-e csúnya ez a híd, itt a Rákóczi út torkolatában. De a főváros vezetői megnyugtatták: kecses ívelésűnek tervezték, s így ez lesz ennek a környéknek az egyik jellegzetessége.

— Ha nem lesz benne sok vaszerkezet, mint például a New York-i magasvasútnál, még tűrhető is lehet — felelte Kádár elvtárs, azután megjegyezte: — A modern közlekedés, sajnos, sok mindent ránk kényszerít.

Drávcz László főépítésvezető elmondta, hogy a munka sürgőssége miatt a néphadsereg katonái is segítségükre siettek és kiválóan dolgoznak.

A vendégek kipróbálták az aluljáróból a földalatti állomáshoz vezető, 46 méter hosszú, szovjet gyártmányú mozgólépcsőket is. Bartos István tájékoztatása szerint már a Deák téri és az Astoria-megállóban is szerelik a mozgólépcsőket. Miközben lefelé haladtak, Kádár elvtárs derűsen így szólt Sarlós elvtárhoz:

— Eleinte lesz bőven gondjuk a forgalommal, mert ezt is minden budapesti mielőbb ki akarja majd próbálni, mint az Erzsébet-hídat. Az ember gyakran olvas az újságokban arról, milyen lesz az új Baross tér meg a földalatti, de valójában csak itt, a látottak alapján tudja elképzelni.

A párt első titkára a helyszínen is megállapíthatta, hogy a több mint száz kooperáló üzemet, intézményt foglalkoztató, 300 milliós beruházás valóban elkészülhet felszabadulásunk 25. évfordulójára.

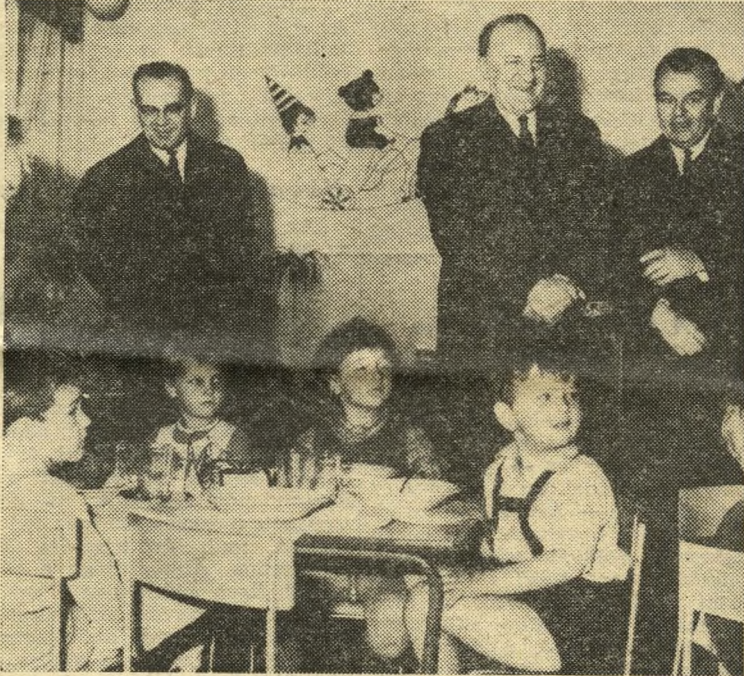
Mély benyomást tett a látogatókra

a földalatti vasút

Fehér úti végállomásán

a csarnokok, karbantartó és kocsiszínek építkezése is, ahol Hidvéghi Károly, a Földalatti Vasút Vállalat igazgatója és Balogh László, a földalatti fiatal forgalmi főnöke fogadta igen szívélyesen Kádár elvtársat és kíséretét. E munkahelyen már javában tart a földalatti vasút motorvezetőinek a kiképzése. Balogh László tájékoztatása szerint egyelőre 30 érettségizett, katonaviselt fiatalot oktatnak.

— De már toborozzuk a KISZ segítségével az újabb csoportot, mert azt szeretnénk, ha az új földalatti ifjúsági munkahelyként indulna — jegyezte meg Hidvéghi Károly igazgató, majd a szovjet elvtársaktól kapott nagy műszaki

Barreg a filmfelvevő gép... Váratlan vendégek a Keveháza utcai óvodában.

és egyéb segítséget méltatta. A motorkocsikat, a mozgólépcsőket, a fűrópajzsokat is tőlük kapjuk, pedig ezekből sehova máshova nem exportálnak.

A szovjet motorvonatok itt levő példányai már próbautjuk 70 ezredik kilométerét járják, amit csak december végére terveztek a vállalat vezetői. Ebben a nagyszerű — és a 80 motorkocsi leszállításához oly fontos — eredményben nem kis részük van a Fehér úti telepen dolgozó szovjet szerelőknek, mérnököknek is, akiket Kádár elvtárs szintén meleg szeretettel üdvözölt, amikor felszállt az egyik földalatti vonatra, hogy kipróbálja a budapestiek leendő kedvencét.

Szinte pillanatok alatt repült végig a vonat a próbapályán, egészen a Népstadion-megállóig, amelynek siklósi márvánnyal történő burkolását és más építkezését az év végére teljesen el akarják készíteni. A vállalat dolgozói által kezdeményezett szocialista szerződés köti őket az építkezés sok-sok részhatáridejének s persze az egész földalatti átadási határidejének a megtartására.

Kádár elvtárs meg is állapította: — Jóleső tudni, hogy az építők ilyen felelősen tartják magukat a kormány által megadott átadási határidőhöz.

A látogatás következő színhelye:

a kelenföldi lakótelep.

ez a monumentális, korszerű városrész. Kisvári János, az új 43-as Építőipari Vállalat vezér-

igazgatója, Karajos László, a vállalati pártbizottság titkára és Pártos György főépítésvezető köszöntötte a már teljes arculatát is mutató, de még mindig épülő városrészben a vendégeket.

Az első terv még csak 1760 lakást tervezett ide; azóta ennek többszörösét felépítették s végül 8400 családnak építenek itt ott-hont iskolákkal, bölcsődékkel, óvodákkal, áruházakkal, mozi-val, kórházzal, rendelőintézetekkel stb. Örömmel számoltak be a vállalat vezetői arról is, hogy a házigyári lakásokból újabban már 49 nap alatt szerelnek össze egy 240 lakásos épületet. Kádár elvtárs behatóan érdeklődött a dolgozók munkakörülményei, kereseti lehetőségei, valamint a vállalat műszaki felkészültsége iránt. Egyetértését fejezte ki a főváros vezetőinek azzal a döntésével, hogy az új lakótelepen maguk az építők, eredményes munkájuk jutalmául, lakást kaphassanak.

Kádár elvtársat azon nyomban meg is hívta a szomszéd épületbe Opitzér Pál, a vállalat egyik építészvezetője, aki szintén ideköltözött, miután ő és családja hat évig lakott együtt a szülőikkel egy egyszerű lakásban. Az új lakás örömet tetézte most a kedves vendégek látogatása — amolyan „lakás-szentelője”, egy pohárka itallal.

Séta következett ezután az új lakótelepen, miközben Kádár elvtárs elégedetten szemlélte az új városrész pompás panorámáját.

— Ez a kelenföldi lakótelep még a laikusnak is sokat mond;

igazi, nagy szocialista alkotás és egyre több ilyen lesz. Ehhez persze az is kellett, hogy építőiparunk korszerűbb legyen — mondotta Kádár elvtárs, majd Kisvári elvtárhoz fordulva, így folytatta: — És a lakók? Nem panaszkodnak sokat a parkettára, a kilincsekre, a liftre? Mert tudom, hogy az építőipart sokan bírálják.

— Az a tapasztalatunk, hogy a házigyári lakásokra kevesebb a panasz — felelte az építővállalat vezérigazgatója.

Derűs pillanatai voltak e budapesti körsétának azok a percek, amelyeket a vendégek a lakótelep egyik új óvodájában és iskolájában töltöttek. Végigjárták az óvoda modern, világos szobáit és kölcsönös szeretettel üdvözölték egymást az ebédloasztalkák körül ülő kicsinyekkel. Aztán a kis óvodások zavartalanul ettek tovább. — Itt minden olyan kedvesen miniatürizált — mondta Kádár elvtárs —, csak a fányérok akkorák, mint a felnőttek. Meg ahogy látom, az adagok is...

A látogató körút utolsó állomásaként

a Budapest körszállót

keresték fel, „üzem” közben. Itt Sebes Sándor, a belkereskedelmi miniszter első helyettese, Rózsa Miklós, a Hungária Szálloda és Éttermi Vállalat vezérigazgatója és dr. Dobos György szállodaigazgató fogadta a párt első titkárát. Az 560 ágyas szálloda megtekintése után Kádár elvtárs hosszasan elbeszélgetett a vendéglátóipar vezetőivel különböző idegenforgalmi, szállodaépítési, vendéglátóipari kérdésekről. Ennek során hallottuk Sebes elvtárból, hogy idén 16 millió dollár devizabevétel számolnak az idegenforgalomból, és hogy jelenleg is tíz szálloda épül.

A késő délutánba nyúló fővárosi látogatás végén Kádár elvtárs még egy figyelemre méltó és a nap tapasztalatait talán a leginkább kifejező megjegyzést tett: — Észrevettük, mennyi fiatal szakemberrel, vezetővel találkoztunk ezeken az építkezéseken?

Valóban: a főváros fiatal létesítményein egész sereg ifjú alkotó és tehetséges vezető tevékenykedik.

Szabó László

Próbaút a mozgólépcsőn.

„Tető” alatt a Keletihez vezető bejárati csarnok. (Rév Miklós felvételei.)